

φιλοσοφία και η φυσική και ανεπι-
 τίδευτος καλωσύνη απέτειλαν αληθή
 θησαυρόν εις όλες τις εποχές της
 επισημότητας των τόνων προσπαθειών
 προς εξύψωση εργασιών των έχοντων
 ανάγνωση αυτής. Αιτιολογικός και ά-
 νώτερος πάσης τυπικής μικροβουλίας
 ουδέποτε επέδειξε ευκαιρίαν ή έ-
 ζήτησάλευθι τοιαύτην όπως ενοχλήσι-
 ση άλλους οτινες πολλάκις διά της
 ίδιας διαγωγής εν τε ή δημοτική ή
 άλλη και εν τώ δημοσίω βίω τών έ-
 πίπκων. Και εάν ουδέν άλλο είχε να
 επιδείξη πλεονεκτήματα θα ήρκει ή ή-
 γαθότης της προαιρέσεως και ή ευ-
 γένης και άδολος συμπεριφορά προς
 τους αδίκωντας αυτόν είτε δι' έ-
 ργων είτε διά λόγων διά τή άποδείξη
 των μεγαλοφυγιών του. Προβύτως ύ-
 ποστηρικτής και συνδρομητής πάσης
 προσπάθειας προς επίτευξιν σε κα-
 λού άδιεφορον πόθεν προήρχετο ή
 προς τούτο πρώτη άθνησις.

Αί μεγάλα φροντίδες των πολλών
 εργασιών του δεν τών έκράτους ά-
 ποκλειστικός προσκεκολλημένος εις
 εαυτάς, Ειργάζετο και ύπέρ των γε-
 νικότερων συμφερόντων προθύμως
 και μετά ήγλου, παλλάκις δέ άπέδειξε
 την θερμίν των πατριωτικών των αι-
 σθημάτων, μετασχόν δι' έργων πάσης
 εύγενούς προσπάθειας προς βελτίωσιν
 της παρ' ήμιν πολιτικής καταστάσε-
 ως, Ως μέλος της Μοναστηριακής
 Επιτροπείας ειργάσθη μετά φιλοτιμίας
 ως ύπέρ της προαγωγής των μοναστη-
 ριακών συμφερόντων. Ως πρόεδρος
 του δημοτικού Συμβουλίου Ρεθύμνης
 άπέδειξε αληθώς τώ λεγόμενον ότι ή
 άρχή άνδρα δέκνεται. Κατόπιν δέ
 νεζητήσαν την γνημίν αυτού δι' έ-
 ργων άντα πρό αυτού έθεροούντο ή
 κάτορθοτα. Αί γνημίν και άλλαι συν-
 θήκαι ύψ' ής έτέλει ή πόλις άπέτε-
 λων αναχρονισμών εις την εποχί-
 ν μας. Αυτόν διευθύνοντες της εργασι-
 ας του δημοτικού Συμβουλίου κατασκευ-
 άσθησαν ύπόνοιμοι, όδοι και προικυ-
 μαιά δι' όνν υπερβλήθη τώ Ρεθύμνιν
 εις τμήμα ευρωπαϊκής μεγαλοπόλε-
 ως. Ο πρόσωπος και άπροσδόκητος
 θάνατος του Στυλιανού Ζαχαρίου ή-
 ποκαλάττει όλο τώ μυστήριον της δυ-
 ναμείως του πνευμάτος του. Ολόκληρον
 αυτόν ή οργανισμός, νομίζει τις,
 ότι κατανηλώσει και ήλθνετο όπως
 παράγν την άθνημίν εκείνυν τώ
 πνευμάτι ήτις ένεσάρκωτο εις έργα
 ταχίας προόδου. Και ή εμαρμένη ά-
 δυσοπίστος και φθοραρά έργων να νε-
 κρώση τώ σώμα και να σβύση τώ πνευ-
 μά και ή λήμψη του όποιου την εβώμω-
 νε.

Άπέθανε μόλις εις διαγελδών του
 αυτού την αύγην της χαράς της ζω-
 ής. Την χάριν περί της διαρκείας
 της όποιας ήγγυώοντο οι γάμοι αυτού
 μετά κόρης άξιας αυτού της θυγατρός
 του τετιμημένου παρ' ήμιν υίκου του
 κ. Θεοδώρα Τριψύλλου.

Άπέθανε και ή θάνατος αυτού μιάς
 εστέρας ενός των σκαπανέων της
 παρ' ήμιν προόδου. Γιούτ και άδελφού
 περικλιόντος εν εαυτώ θησαυρούς ά-
 γάτης και καλωσύνης, συζύγου ά-
 γατρεύοντος και λατρευόμενον με όλην
 την θερμότητα των εύγενών ψυχών
 και ήγλου ειλικρινούς και άφοσιωμέ-
 νου.

Η γλυκεία αύρα των άτιτικών βου-
 ώων και της φαιρηκής θαλάσσης άς
 προσείκων την ψυχύν του και άς ει-
 ναι ελαφρά ή γη ή καλύψασα τώ σω-
 μά του,

Σ. Κ.

ΕΝ ΤΥΠΟΘΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ
 Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ
 Τά τεχνολογικά ήσαν ένας κορμίσκος μελέτης
 της γραμμής, άλλ' επί τέλους ευρήθη κάποιος
 άνθρωπος, ή όποιος έβασκε μόν τώ κεφάλι του,
 έλλά εις την ήξήθησιν. Τώρα είναι έκάνον εις
 τών τόνων ενός μακαριού Φαραώ ύπερβή ένα
 πουλί, όλοι οι σφοδρ τώ κόσμω γνωρίζουν τι
 σημαίνει τώ πουλί αυτό.

Έπεισώμενος λοιπόν από την σκοτεινή
 των περιγυρισμών, άλλ' από τώ μυστήριον
 τώ βίωτον της 'Ελληνικής ιστορίας ποίος θα
 μά σφαι; Ένθυμούμαι ότι πρό 3-4 έτών έ-
 γινεν έκδοκλος ιστορία εις την 'Ελλάδα, ή ή-
 ρορική ή ύπογραφής φερμένων ύπαλλήλων, ή
 κοροπαρία της όποιας ήνεγκασεν τών τότε έ-
 πορών της άκασιόντης τών κ. Βουκουρεστίων
 εν ένθωμοις καλέσει... δια διατήρησιν ή άνα-
 κλιού τους ύπαλλήλους με ύπογραφών καθάρ-
 τώ τώνκ των. Ένθυμούμαι δέ ότι μία έπιμα-
 εις έλασε τότε ότι ή ύπογραφή του κ. 'Υπο-
 γρ., ή όποις εις τω ή εις κάποιον έγγραφον
 ήτο ροικώδες συμπλεγμα γράμμων και γαμα-
 μάτων ενός του όποιου δτι, φρασεολογία
 ήπορούσε να εύρη έκτός του όνόματος του κ.
 Βουκουρεστίου.

Όλα αυτά ήλθον εις τόν νου μου ήτοι
 όταν με 'αρεμνοκαταχρήσιμα και πύλοισιν κα-
 θάρτις ήτοι μίαν έπιστολήν. Η έπιστολή ή-
 ρχίς με τās θρακίας λέξεις 'Αγαπήσει και
 περιήλθνε τις. Έπειτα ήλθον δύο σελίδες
 γεμάται γνημίντης της μαθητικής ζωής, των
 μαθητικών έπεισών των μαθητικών ύπονομιών,
 κανονών, μηδέν και ή έπιμα εις τω ή εις κάποιον
 εις τήν όποιαν ή παλιός σημάδις και φίλος
 μου εις κα' έπα'ς να καταρτίστη να μου γράψη
 εν τώ κώκω μίαν γράμιν.

Ο γράφον ύπονομιών ήτις άνθρώπος με τών
 όποιον έμαρτυρήσασκεν ήτις εις τώ θανάτω
 Ρουμανίας, έσωτηρηθήσασκεν μετ' κανέναν κα-
 θάρτις ενός μαθητικού και έρρήξιμου κα-
 θάρτις από τούς έν γράμιν: μαθητικούς
 κανονισμούς, διά τώ όρέθωμον ειδικών
 όμοιή σχήματα επί τώ κατάλογω, τώ όποις
 ή κομίσ όνομάζει μαθητικά.

Ο φίλος μου αυτός εις μίαν ύπέθετιν εις
 τήν πόλιν μακρόν τήν όποιαν έγραίξεται κέ-
 ποια ένεργεία και διά τήν ένεργείαν αύτήν
 ένθυμήθη τών ύπονομιών. Έβίβασε λοιπόν
 τήν ύπέθετιν του εις μίαν μεγάλην καθαρο-
 γραμμένην σελίδα από κώκω της όποιας ήέ-
 παρξεν ένα τερατογίγνα... ύπάρχα.

Τί λέγει ή ύπογραφή; Μυστήριον. Και τί
 μυστήριον θεός μου. Έκείσε εις συμβούλιον
 πνευμάτι, σίλους και παλάσις συμπαθήτας
 και ήρακα ύπό τούς όρθαλμούς του τώ σώμα
 τού έγκάμαρτα. Ο ένας άνευνοισκος Κολο-
 ναβικός ή άλλος κομήτην τώ Κίλλε, Μικί-
 όν, Σαρών κάλον. Ένας έκδοκλος ήλιουεν
 ενός του ιερογλυφικού τούτου συμπλέγματος
 δύο ύπερνομισμωδούς και ένα τελεσθένον μέ-
 λοντα και κάποιος Φοιτητής της λατινής μάς
 έβίβασεν ότι τώ κατασκευάσασκεν αυτό εις μίαν
 μεγάλην όμοιότητα με τώ περιήλθνον της κοί-
 λης. Έν τούτοις κανείς τών συμαθητών μου
 δεν ειλεν όνομα ένθωμίν εν άπέθετα αυτά.
 Και τώκα τί ή γίνη; Ο φίλος μου δτι μόνον
 δέν ήμπορει να έπιτύχη δτι ζητεί, αλλά είναι
 και άδύνατον να εύρεθή και να λάβη άπάντη-
 σιν.

Πώς να εξήγησωμεν τώρα αυτόν τώ είδους
 την μανίαν ή όποις έρεχάσεν τά κακά καθόλου
 να από τών έρχήριον ενός ανθρώπου, διευθύν-
 σαι εις τώ έπί του, τού τώ ταρξασί, τού δι-
 δει μίαν τροκώδη ή σπακουμωδών κήνην και
 τώ άναγκάζει να γράψη γραμμίς, τού γίνονται
 έπειτα μυστήριον της ίερας έστειλάσεως.

Είμαι βέβαιος ότι κάποιος από τούς λοβούς
 τού ένεκρόλου είναι ύπεύθυνος δι' αυτό τώ πα-
 ρέθωον, όπως είμαι βέβαιος ότι οι άνθρωποι
 ή γράφοντες τρεις σελίδας στοιχηματικά
 και μόνον μίαν λέξιν, τήν ύπογραφήν των γρά-
 μωνός ός να έχη πάθη ή λέξις αύτή υπερέ-
 σισμον τρέμεν, προσείκονται διά τώ φρενοκο-
 μίον.

Μέ άλλους λόγους ή έστειλάσε της 'Ελληνι-
 κής ύπογραφής είναι έργον τών φρενολόγων.

Άς μεξ ειπουν αυτοί την γνώμη των. Η
 'Ελληνική ύπογραφή άξίσε χωρίς άλλο μίαν
 μελέτην.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΝΕΥΣ ΑΜΑΡΙ Έν άκρω ένθουσια-
 σμώ έρωτάσθη και έρώτη: έν Άμαρι ή
 εθνική επείσεως. Δοξολογία κατανω-
 κτική ήβλήσαν εις πάσης τās έδρας
 τών ήθμων εν συρροή πολιτών, πανη-
 γγυρικοί μεστοί πατριωτικώς έξήστων
 έξεφρονήθησαν, και εύρωνομηκείς ζη-
 τωκραυγαί άντήχησαν ύπέρ της πλη-
 ρούς του τόπου άνοικαταστάσεως και
 τού μεγαλείου της Πατρίδος. Ορείλο-
 μεν να δοξολογήσασκεν ότι εις τών με-
 γαλοπρεπέστερον πανηγυρισμών συνετέ-
 λησαν κατά τώ πλείστον και οι μαθη-
 ται των διαφόρων Σχολείων από τήν
 διεύθυνση των σκείσεων διδασκάλων.

Ή διαίτηρας μνείας δέν εν τύχη ή
 έν Νεύς Άμαριος τελεσθεία έορτή, εις
 τήν και ή ύπονομιώνος ήτήρησε να
 παραστή.

Περί τήν 10ην πρωινήν, 'κατόπιν
 μακράς κωδωνοκρουσίας, οι κάτοικοι

παροικεί προσήλθον εις την δημοτικήν
 ήγλήν των θηλέων, μετ'επιτηρητής φι-
 λοκαλίας διακεκοσμημένη, χάρις εις
 τήν εύγενή και άξίεπαιον φροντίδα
 της διδασκαλίας δος Χρυστή Λανδύλου.
 Βαί, παρουσία και τών άρχών, μετά
 την τελεσθένον δοξολογίαν, αι μαθη-
 τρια ύπο τήν διεύθυνση της διδασκα-
 λου των, έβαλον μελωδωδέστατα και με-
 τά θαυμαστής τέχνης διάφορα είκαιρια
 άγματα, γεννήσαντα έσφον συγκινήσιν
 εις τή στήθη των παρευστών, και
 προκαλέσαντα παλμούς ζήρωδ; εις τās
 καρδιάς αύτών.

Ήτο λίαν συγκινητικών ήμολογούμε-
 νώ τώ θέμα των μελλόντων ήπτερόν
 ήρυστών με πάλης, με συνειδητήν ή-
 σματα ένθυμίσματα ύπέροχα γεγούστα,
 αλλά και εύχάριστον διά τήν άρμυρίαν
 τήν φωνητικήν, τήν ένκαμυλωμένην
 προς τήν άρμυρίαν της εξωτερικής; πα-
 ροστήσεως, λόγω της καθάρότητος,
 της σεμνότητος, τού εύπρωτόν εν γέ-
 νει των κορασιών.

Η έορτή αύτή, σύν τή πανηγυρι-
 κή έκδηλώσει των έθικων μας έθών,
 προς τή ανακωπηρωμένην του πατριω-
 κού αίσθήματος, τή έπιτευγείσθη διά
 της αναπαλήσεως των άλλων των προ-
 γούτων, και τών περιπειτών του Γένους;
 άπετέλεσαν σίνοι λαμπράν έκθετιν της
 γημαντείου διδασκαλικής έργασίας της ή-
 ρημένης διδασκαλίας, ήτις, εις τούτω
 τω θραυ γένου διάστημα, δεδομένου
 ότι πρό μόνος μέλις έποποθετήθη ει-
 τήν από πολλών μηνών όρρακήν διδα-
 σκαλόν έδραν ταύτην, φιλοτιμίας και
 άκνως έργασθεία, έπίτευξιν τοιαύτην
 θαυμάτων προόδων, τώ όποις καταπέ-
 ρξαν άλλως πάντες τās παρευρεθέντας.

Έκ τών άποτελεσμάτων τούτων κα-
 τέδειξε ότι κατέχει τώ μουσικίν της
 πραγματικής και ήτις της γυλοκατικής
 παιδαγωγίας, κατεργήσε ότι σκοπός της
 έπασιούσεως δέν είναι μόνον της δια-
 νοίας των παιδών ή άνάπτυξή και ή
 διδασκαλία των εις τών βίον χρησιμών
 γνώσεων, αλλά και τώ ήθους αύτών ή
 μέρωσις και τώ χαρακτήρας ή διά-
 πλασις.

Άς μείς επιτραπή επί της ευκαιρίας
 ταύτης μικρά παρεάσασκεν.

Τώ σχολείον δυνάει ψύστων αυτού με-
 λημα πρέπει να θεωρη τήν άνάπτυξιν
 εν ταίς τρυφεράς των παιδων καρδίαις
 τών άρεστών έθειών, όστινες άνήφορσι
 και έξευγενίζουσι τών ανθρώπων, ύπάτη
 των όποιων είναι ή φιλοπατρία.

Καθής επιστατικόν τώ 'Ελληνός
 διδασκαλόν είναι να διέπη και να καλ-
 λιεργή τώ αίσθημα τούτου, διά πάντες
 δέ τρόποι να έμνήμη τοίς μαθηταίς τήν
 άμύλην εν τή έκδηλώσει της προς τήν
 πατρίδα στοργής.

Ήρασιων τήν παρούσαν, προσθέτω
 ότι άφ' ός έπί άρετη ήσαν παρεστήμε-
 νον μάρτυρες τούστων ρικοπατριδών
 διάχουσων και έκδηλώσεων, άπήλθο ε-
 άκρος συγκενημένον εις τās ίδιās, ά-
 ποκομίζοντες τās έρσιστατών έντυπώσεων

Ε. Γ.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Ο ΜΥΡΩΝΗΣ

ΔΗΜΟΥ ΑΤΣΙΠΟΠΟΥΛΟΥ

Η ήμέρα της Έθνικής ήμων έορ-
 τής έλασεν έφέτος έξήκως πανηγυρι-
 κήν όψην εν τώ δήμω 'Ατσιποπούλου
 χάρις εις τήν τέλειαν τών έγκαινίων
 τού Σκοπευτήριου καθ' ήν παρέστη
 πλήθος κόσμου εξ όλων των χωρίων
 τού δήμου και εις Ρεθύμνιν. Μετά
 τήν τέλειαν τού άγασημού ύψ' όλων
 των ήρωων τού δήμου ο Διευθυντής
 τής 'Αν. Δημ. Σχολείας 'Ατσιποπούλου
 και Γραμματέας τού Συλλόγου κ. Κ.
 Τσουγκιάς έξηρον λίαν έπιτυχώς και
 με περιέσαν ένθουσιασμού τήν σπ-

ΕΙΣ άλλαν στήλην δημοσί-
 ων έκκλινον τώ δυστυχώς Νι-
 μισόχικ, τώ όποις τών άναγ-
 νωστων εν εις τούς διάλεξι-
 ώς και εις τούς Συλλόγους και
 Σωματείς της ήμετέρας πολεως
 καλούμενοι τήν άντίληψιν ενόσ
 τού άναξιοπαθόντος τούτου άνα-
 στήσ του όποιου ή κατάστασις
 άπελπιστική.

Και προς τήν Συνέλευσιν και τήν
 Κυβέρνησιν του τόπου άπει-
 θή ο δυστυχής, άλλ' ουδέποτε
 ήρκοσάσεσθε αι παρακλήσεις του
 κανος δέ προς πάσαν έργασίαν
 τών τραυμίων, τώ όποις έλαβε
 χόμενος, στερωόμενος και ατύ-
 όρητο και κινδυνεύων να άποθάνη
 πείνης άφθής εις τήν τέχνην του,
 ή τόποι υπαρκτοί διαφόρων κομμη-
 χών άνευνοισθησών ως άγνοών
 σιμυρηλιθήδοντες εις τούς κω-
 γους των συνταξ'ούχων.

ΣΙΜΕΘΑ άπόλυτος ότι
 οι δτι ή 'Αστυν μία της πόλεως
 θα λάβη τās κατάλληλα μέτρα,
 μελλ' άπαλλάξη τώ μορτηριώ του
 υατόντων, εκ τών όποιων ουδέν
 άπίθανον και δυστυχίματα να λάβη
 χόρων.

μυσίαν της τε μεγάλης ταύτης
 ρας και τών Σκοπευτήριον. Κατά-
 λος όσούτος όμήλιον ο Ηρώδης
 τού Συλλόγου κ. Ν. Μιστριάν κ.
 κ. Μ. Μανουσίλιας. Μετά τώκα ή
 αν. ή σκοπευτήριον δι' Μένανγρον
 προτιμιοίσι προς τώ νέον τούτο
 μέτρο όπλον, διαρκέσασκεν μέχρι τή
 σπέρως. Η λαμπρή αύτη τελετή
 ήτικε τούς λαμπρότητας των άναγ-
 νων εις τούς μετ'όχους, ήμέ-
 ται δέ ός ή άνωτέρα των όψων
 τούδε έτελέσθησαν εν τώ δήμω τ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΚ ΡΟΥΣΤΙΚΩΝ

ΡΟΥΣΤΙΚΑ— Η Έθνη ή
 μας έρωτάσθη και ένταθά μεγαλο-
 πώς, κατά τώ δυνάτιν. Την 10, 11
 μ. ήρξασταν κορούμενοι οι κό-
 πης Μονής Προφήτου 'Ηλία καλό-
 τος πιστούς εις δοξολογίαν, ήτις
 λη ύρβλων των Πατέρων της
 Μονής χοροστατούστος τού 'Αγ.
 μένου κ. Ευμενίου Δασκαλίου.
 πανηγυρικών της ήμετέρας έξέφρον
 Διευθυντής τού ένταθά Δημ. Σ.
 ου. Μετά τήν δοξολογίαν τώ πάλι
 προπροσέρωμεν, τών Δημ. σπέρ-
 ψαλλόντων τών 'Εθνικών ήμων με-
 σαν, εις τήν Δημ. Σχολήν, όπου
 ήλθαν διάφορα έθνικά άγματα και
 ηγγέλλοσαν έθνικοί μονόλογοι και
 σερβέθησαν εις τούς έπισκεπτάς έν-
 κτικώς. Έκτίθεν τώ πλήθος μετέδη
 την Δημιαρίαν, όπου ύπέ-
 αυτό ο κ. Γραμματέας τού Δήμου
 γένει χάρις εις τούς φιλοπροσώδους
 φιλοτιμους διδασκάλους ή 'Εθνή
 τή διεξήγη μεγαλοπρεπέως.

Ο άρθώλης πυρετός κάμνει κν-
 κτικώς ήρασιων εν τή επαρχία τ.
 Οι δυστυχεις χωρικοί διατελούντι
 πελπίση ή γνωρίζοντες τι να κά-
 'Επιανελημένους και ο κ. Βιργ-
 κης και ο κ. Σταθαδούνης έμπαύ-
 κ. κ. άρμυδιος, άλλ' άδυστυχώς
 μέτρον έλήθη.

Άραγε ύπάσχει κτηνιατρική όπη
 και ύπάλλητοι άδρός μισθοδο-
 Διαβάτης

Μόνον εις τώ Τυπογραφείω
 Λιανού Καλαϊτζίου δέ εις
 δι' οί Δ Κόσπης έκδόσις έκδοσίν
 τοιούτων εις τιμές λίαν άνυμωσά-